Un turneu de rugbi plin de învățăminte

Arbitrul internațional C. Munteanu ne vorbește despre jocurile echipei Rominiei în Belgia

Cornel Munteanu are în ultimii ani în rugbiul rominesc o dublă prezență: aceea de antrenor și arbitru. Nu am putea preciza în care din aceste două domenii s-a afirmat pînă acum mai mult. Noi, cei din țară, îl cunoaștem mai mult sub prima înfățișare, deoarece el s-a dedicat în ultimul timp misiunii de antrenor al valoroasei echipe „Geotehnica". Federația internațională însă îl cunoaște mai ales ca arbitru, motiv pentru care l-a solicitat recent să conducă unul din jocurile din cadrul turneului rugbistic din Belgia. Deplasarea a făcut-o — însă — în dubla calitate amintită. Cum — din lipsa unor suficiente informații — sîntem datori cititorilor noștri cu amănunte privind turneul de rugbi din Belgia, ne-am adresat lui C. Munteanu, cu convingerea că de la el vom putea culege

ION DOBRE

o serie de impresii pe care să le împărtășim apoi cititorilor noștri

— Am dori să ne spuneți cîteva impresii asupra jocului echipei Rominiei, dar să ne vorbiți și despre rugbiștii spanioli și cei germani (adică adversarii noștri direcți), pe care-i cunoaștem atît de puțin!

— Pentru a respecta ordinea cronologică, am să vorbesc mai întîi despre spanioli. Încă de la „încălzire" am remarcat valoarea echipei Spaniei (întărită cu jucători divizionari care evoluează în sudul Franței). Spaniolii s-au dovedit posesorii unei bune tehnici, adevărați jongleri ai balonului (asemănîndu-se foarte mult cu o echipă franceză). În plus, am remarcat la ei o mare viteză de execuție și de deplasare, puține comune la o echipă de rugbi.

Faptul că l-am avut în formație pe Penciu ne-a dat posibilitatea să creăm contraatacuri supranumerice, care în trei rînduri i-au permis lui Dobre să înscrie spectaculos. Rezultatul cunoscut (14—12) a fost influențat și de faptul că formația română nu a respectat indicațiile tactice date înaintea jocului și în timpul acestuia, și anume: să se joace mult în adîncime, cu pase prin depășire pînă la aripă, iar aceasta să întoarcă atacul, în caz că nu poate marca, prin recentrări; în plus tot jocul ofensiv să se desfășoare doar dincolo de linia de centru (adică din terenul adversarului). În fine neînțelegerea, care a persistat în tot timpul jocului, între cei doi mijlocași (Ionescu și Chiriac), a sugrumat din față multe atacuri.

Despre rugbiștii germani am mai puține observații. Ei posedă o înaintare extrem de grea (87—90 kg. medie de greutate) și înaltă (talie peste 1,80 m.), sînt atletici, dar rugbiul pe care-l practică este rudimentar, rigid. Echipa noastră i-a învins chiar mai detașat decît arată scorul (9—0), fiindcă de data aceasta a respectat cu strictețe indicațiile tactice. În plus, rominii au avut mult mai mult calm, decît în primul meci, iar deschiderile rapide ale lui C. Stănescu (care l-a înlocuit pe Titi Ionescu) au permis crearea a numeroase faze de joc ofensiv. Stănescu a încercat nenumărate „spargeri" pe lîngă grămadă, care au alternat cu deschiderile, lucru care a creat un permanent pericol pentru apărarea germanilor.

— Spuneți-ne acum cum s-a prezentat echipa noastră în ansamblul ei?

— Apreciez că față de tinerețea ei și de faptul că debutau șase jucători (Rădulescu, Mazilu, Zlătoianu, Stănescu, Luscal, Teodorescu), **am obținut rezultate mulțumitoare. Ele puteau fi desigur și mai bune dacă am fi evitat greșelile amintite mai sus în decursul celor două jocuri. Avem o echipă de perspectivă, cu largi posibilități, care ar putea să se contureze în jurul jucătorilor care s-au remarcat în Belgia:** Dobre **(excepțional în primul joc),** Penciu, Iordăchescu, Emil Dumitrescu, Kramer, Stănescu, Zlătoianu **ș.a. În orice caz echipa ar trebui alcătuită din elementele cele mai în formă.**

În încheiere, Cornel Munteanu ne-a vorbit despre arbitrajul pe care l-a prestat în partida dintre U. S. Montauban și reprezentativa Romei (scor 21—8 pentru francezi), despre primirea foarte bună care i-a însoțit pe romîni în tot timpul șederii lor în Belgia, despre orașele belgiene și bineînțeles despre Expoziția Universală...

Un telefon scurt ne-a întrerupt plăcuta convorbire. C. Munteanu fusese chemat la datorie! Trebuia să pună la punct ultimele amănunte privind jocul echipei sale cu Swansea.

D. CALLIMACHI

Eliminînd greșelile din meciul de acum un an

Botvinik a recucerit titlul de campion mondial

...Și astfel, la 9 mai 1958, performanța lui Alehin din 1937 a încetat să mai fie unică. După 21 de ani, Mihail Botvinik este al doilea om în istoria șahului care reușește să recîștige un titlu mondial pierdut. O performanță cu atît mai remarcabilă cu cît puțini erau aceia care ar fi crezut în posibilitatea ei. Cei mai mulți, după înfrîngerea de acum un an, vedeau apusul carierei lui Botvinik, considerînd că va fi totdeauna de acum înainte în postura de „fost campion al lumii". Și totuși...

Dar mai bine să facem o scurtă trecere în revistă a modului cum a decurs lupta în arena șahului mondial după cel de al doilea război.

În mai 1948 la capătul unui turneu care începuse la Amsterdam și se încheiase la Moscova Botvinik cîștigă strălucit (și detașat) titlul de campion mondial lăsînd la nu mai puțin de 3 puncte pe... Vasilii Smîslov care debuta atunci într-o întrecere de asemenea amploare. Reglementate de federația internațională, meciurile pentru titlul suprem la șah au început să aibă o desfășurare regulată (o dată la 3 ani) iar adversarul campionului lumii se stabilea printr-un riguros sistem de turnee preliminarii. În 1951, Botvinik își apără pentru prima dată titlul în fața lui Bronstein. Scorul egal de 12—12 a dat cîștig de cauză campionului mondial. Trei ani mai tîrziu Botvinik se așează din nou la masa de joc avînd de data aceasta în față pe Vasilii Smîslov. Și din nou campionul își păstrează titlul prin clauza de regulament care îi dă cîștig în caz de egalitate. În sfîrșit, în 1957, adversar al campionului lumii este din nou Smîslov. De data aceasta el joacă cu o forță excepțională și cîștigă cu scorul de 12½—9½ devenind noul campion mondial. Regulamentul dădea drept învinsului la un meci revanșă. Cine ar fi crezut că Botvinik va găsi resursele necesare pentru a-și readjudeca trofeul! Și totuși, cu o titanică putere de muncă, aidoma lui Alehin acum 21 de ani, Botvinik a știut să vadă cauzele precise ale înfrîngerii sale: o slabă pregătire în jocul cu negrele, insuficientă condiție fizică, insuficientă precizie în partea finală a partidei. Și a reușit să le remedieze.

Meciul revanșă a început sub semnul senzaționalului: pentru prima dată în cariera sa Botvinik adoptă la negru apărarea Karo-Kan. Surprins, Smîslov nu găsește cele mai bune căi de joc și pierde prima partidă. În partida a doua Botvinik cîștigă într-un stil excelent cu albele, iar în partida a treia obține victoria din nou într-o apărare Karo-Kan. 3—0! Între asemenea titani meciul era pe jumătate jucat. Eforturile extraordinare ale lui Smîslov de a reduce handicapul rămîn fără rezultat. După 10 partide Botvinik are înainte aceleași 3 puncte luate din start. Situația se menține și după 15 partide. În următoarele 5 întîlniri Smîslov recuperează un punct. Dar, meciul era practic încheiat. Botvinik obține cu ușurință 3 remize consecutive, acumulînd cele 12½ puncte necesare victoriei.

Analizînd rezultatele meciului vedem că Botvinik a cîștigat întrutotul pe merit. El a obținut 7 victorii și 11 remize față de 5 înfrîngeri. În cele 7 partide cîștigate, Botvinik a avut de 5 ori negrele și de 2 ori albele. Smîslov a cîștigat cu albele doar 4 partide și cu negrele numai una. Botvinik a pierdut 4 partide cu negru și una cu alb. Smîslov 5 cu negru și 2 cu alb. Evident că Botvinik a fost mai bine pregătit atît pentru jocul cu alb cît și pentru cel cu negru. De asemenea, atît în deschidere cît și în final, jocul său a fost mai precis. Botvinik a obținut în poziții foarte grele remize deosebit de importante la capătul unor apărări unice.

Meciul a abundat în realizări valoroase al căror studiu și aprofundare vor îmbogăți fără îndoială tezaurul teoretic al nobilului sport al minții, șahul.

V. CHIOSE

MIHAIL BOTVINIK

Scrisoare din Sofia

— De la corespondentul nostru —

IN AMERICA DE SUD...

Prestigiul cîștigat de fotbaliștii bulgari în ultimii ani a făcut ca ei să fie solicitați tot mai des peste hotare. După turneele încununate cu succes ale reprezentativei B în Indonezia din decembrie 1957 și a echipei campioane T.D.N.A. în Europa apuseană din această primăvară, iată că acum cei mai buni jucători ai țării le revine cinstea de a fi primii soli ai fotbalului bulgar în America de Sud. La ora cînd scriu aceste rînduri avionul companiei olandeze K.L.M. (care transportă pe sportivii bulgari) și-a și luat zborul și este acum undeva pe deasupra oceanului Atlantic. În dimineața zilei de 12 mai el va ateriza la Rio de Janeiro, unde două zile mai tîrziu se va desfășura prima întîlnire dintre reprezentativele Braziliei și Bulgariei. La 18 mai, frumosului oraș Sao Paolo i-a fost încredințată găzduirea meciului revanșă.

Pentru meciurile din America de Sud echipa națională a fost alcătuită pe scheletul lui T.D.N.A.: Naidenov (T.D.N.A.), *Dervenski* (Lewski) — portari, *Rakarov, Manolov* (T.D.N.A.), *Kircev* (Spartak Varna), *Dimitrov* (Lokomotiv) — fundași, *Boșkov, Kovacev* (T.D.N.A.), *Nestorov* (Lokomotiv) — mijlocași, *Milanov, Dimitrov, Panaiotov, Ianev* (T.D.N.A.), *Diev* (Spartak Plovdiv), *Iliev* (Lewski), *Debîrski* (Lokomotiv). *Cititorii remarcă desigur lipsa extremei stînga de la T.D.N.A.* — Kolev, *care este sancționat disciplinar. Iată acum și echipa probabilă pentru primul meci:* Naidenov-Rakarov, Manolov, Kircev-Boșkov, Nestorov-Diev, Dimitrov, Panaiotov, Ianev, Debîrski.

După ultimele informații, întîlnirea de la Rio de Janeiro se va desfășura pe uriașul stadion Maracana și va fi condusă (la propunerea oaspeților) de arbitri uruguayeni.

RECORDURI PREVESTITOARE DE NOI RECORDURI

Timpul nefavorabil din prima jumătate a primăverii i-a „chinuit" rău pe atleți. De aceea, ei au salutat cu bucurie și au răsplătit primele zile însorite și calde de mai cu trei noi recorduri republicane. Astfel, în cinstea celui de al VII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar, pe stadionul Armatei Populare a avut loc primul concurs de atletism al sezonului. Aruncînd greutatea la 17,63 m cunoscutul atlet I. Artarski *a stabilit un nou record al țării. După* Skobla *(18,05 m) și* Ovsepian *(17,67 m),* Artarski *a realizat a treia performanță europeană și totodată cel mai bun rezultat al anului de pe continent. Al doilea record:* Zlatarski *în proba de 400 m. garduri: 54,5 sec., iar juniorul* Seizov *a modificat recordul în proba de săritură în înălțime, realizînd 1,86 m. Au mai obținut rezultate valoroase* Slavkov *(7,25 m la lungime),* Krumov *(59,22 m la aruncarea ciocanului)* Kerkova *(11,9 sec. la 80 m. garduri),* Mihailova *(45,31 m la aruncarea discului) etc. Aceste rezultate promițătoare, ne îndreptățesc să credem că tabelele recordurilor bulgare vor suferi cît de curînd noi modificări.*

VECHII CAMPIONI ȘI-AU PĂSTRAT TITLURILE

Luptele sînt un sport național în Bulgaria. Numărul luptătorilor legitimați depășește cifra de 20.000, iar în cîțiva ani se va dubla probabil. Cu deosebit interes sînt urmărite întrecerile din cadrul campionatului republican. Recent au fost desemnați cei 8 campioni republicani (toți au fost și anul trecut campioni): Zalev, Demirev, Vîlcev, Aliev, G. Zaicev, Stancev, Sirakov *și* Mehmedov.

Sofia 10 mai 1958

TOMA HRISTOV

O oră cu ZEZE MOREIRA despre:

FOTBALUL BRAZILIAN ȘI (FIREȘTE) TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI LUMII

În fotbalul mondial Zeze Moreira este ceea ce se cheamă „un nume". Între anii 1952—55 el a fost antrenor principal al reprezentativei Braziliei, pe care a condus-o și la campionatul mondial din Elveția. Echipa lui Zeze n-a pierdut în acești patru ani decît un singur meci, acela cu Ungaria, în sferturile de finală ale competiției. Această înfrîngere a făcut ca Moreira să cadă în disgrație.

Dezolat de acuzările nedrepte ce i se aduceau, el și-a dat demisia din funcția de antrenor principal și... nu mult după aceea echipa Braziliei era în pragul prăbușirii. Atunci, conducătorii fotbalului brazilian și-au adus din nou aminte de Moreira. L-au rechemat. Dar el gustase din cupa amărăciunilor. Prezența sa la București ca antrenor al echipei Canto do Rio ne scutește de a mai reproduce răspunsul pe care Zeze Moreira l-a dat federației braziliene, prilejuindu-ne în schimb plăcuta ocazie de a-i lua un interviu.

Bun cunoscător al fotbalului sud-american și european, Zeze Moreira ne-a împărtășit cîteva păreri, precizînd că sînt de ordin pur personal. Competența sa nu poate fi, firește, pusă în discuție, cu atît mai mult cu cît omul acesta în vîrstă de 48 ani, a fost „senator de drept" în echipa Braziliei și a urmărit patru din cele cinci ediții ale campionatului mondial. Explicația înfrîngerii în memorabila partidă cu Ungaria ne-a dat-o în mod foarte sincer. *„În mentalitatea jucătorilor noștri* — spune Moreira — *s-a înrădăcinat adînc o concepție greșită: fiecare jucător vrea să fie un jongler al balonului și căutînd să se afirme printr-un joc individual, neglijează jocul colectiv. Fotbalistul brazilian joacă pentru ochiul publicului și ...mai puțin pentru rezultat. Nu trebuie să vă mire acest lucru. Concurența la calitate este mare! Masa de jucători talentați este enormă, iar în liga profesionistă nu ești primit decît în urma unui examen foarte riguros. Trebuie să știi să jonglezi, să stopezi, să schimbi mingea de pe un picior pe altul, s-o aduci pe cap, pe umăr, s-o reții cu călcîiul și să șutezi fulgerător cu ambele picioare. Da* (surîde Zeze), *dacă fotbaliștii noștri profesioniști n-ar fi jongleri, tribunele stadionului Maracana ar fi goale, iar cluburile ar da faliment...*

— Se fac încercări pentru îmbunătățirea jocului colectiv?

— De trei luni, a fost alcătuit un lot de 22 jucători care vor lua drumul spre Suedia. Comisia tehnică sub conducerea antrenorului principal Vincente Feola, Carlos Nassimento și Fausto de Almeida (antrenori secunzi) se străduiește să asigure un cît mai bun joc de asociație. Moreira ne-a vorbit mult despre valoarea jucătorilor și echipelor din America de Sud, despre uruguaianul Andrade, despre celebra tripletă a Argentinei Angelillo, Sivori, Maschio (actualmente în Italia), despre argentinianul Di Stefano de la Real Madrid și... despre marele talent al fiului său (22 ani, 1,84 m. înălțime) care joacă centru înaintaș în prima echipă a lui Vasco de Gama.

Favoriții dvs.? — *Nu am. Sînt o serie de factori care joacă un rol deosebit de important în desemnarea cîștigătorului. Un prim rol îl au antrenorii. R. F. Germană a fost în 1954 un out-sider la titlu, dar datorită „ochiului" și tacticii lui Herberger, echipa a cîștigat campionatul, spre surprinderea generală. Va apare acum în Suedia un alt Herberger? Este foarte posibil. Vă dau doar cîteva nume pe care bănuiesc că le cunoașteți: Guilermo Stabile, Vincente Feola, Walter Winterbotom, Konstantin Kacialin și ...Sepp Herberger...*" Cu alte cuvinte acești sînt antrenorii reprezentativelor Argentinei, Braziliei, Angliei, U.R.S.S. și R. F. Germane.

„Am însă o rezervă pentru echipele sud-americane. Rămîne un semn de întrebare dacă formațiile noastre se vor putea acomoda cu clima Suediei".

I-am mulțumit lui Zeze Moreira pentru amabilitatea arătată. Strîngîndu-i mîna l-am rugat să nu se supere că l-am răpit din mijlocul jucătorilor săi prea mult timp... A zîmbit încercînd să răspundă românește: *„Cu multa placere!"*

I. OCHSENFELD

Importante hotărîri ale Federației internaționale de scrimă

Cel de-al 39-lea congres al Federației internaționale de scrimă, ale cărui lucrări s-au desfășurat la Paris, a decis ca R. P. Ungară să organizeze Campionatele Mondiale din 1959. Franța a fost însărcinată cu organizarea Criteriului mondial pentru tineret programat pentru luna aprilie a aceluiași an. În legătură cu unele probleme de regulament congresul a aprobat finalele în 6 trăgători cu excepția concursului din cadrul Campionatelor Mondiale și Jocurilor Olimpice. Referitor la durata meciurilor s-a admis reducerea timpului de la 10 la 6 minute pentru floretă și sabie dar s-a respins mărirea timpului de la 6 la 8 minute în proba de spadă.

(Agerpres).